228

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

VOL. IV.	Madras: March 1902.	No. 1.
புத்தகம் ௪.	சென்னப்பட்டணம் 1902 மார்ச்சு௴	இல. ௧.

* Ravi Varama the Indian Artist.

ரவி வர்மா

அநேககாலமாக திருவாங் கூரரசவமிசத்தோடு விவாகசம்பந்தமுடைய ஓர் குடி யிற் பிறந்தவர் நமது ரவிவருமர் எதிரிகளுக்கு விரோதமாய்த் தங்களுக்கு நன்மை செய்ததின்பொருட்டு, திருவாங்கூர் அரசர்கள் நமது வருமரின் முன்னோர் களுக்கு கிலிமனூர் என்னும் ஜாகீரை யினாமாகக் கொடுத்தார்கள். மிகப் படித்த இவர் தாயார் சிருஷ்டிப் பொருள்களினழகை வியக்கு மாற்றலையும், குயிற்போன்ற குரலின் பாடுந் தன்மையையும், மலையாள பாஷையில் மிகச் சுலபமாகவே கவிபாடுந்திறமையையும் பெரிதும் உடையள். அவள் பாடிய "பார்வதிகல்யாணம்" என்னும் நூல் கற்றோரால் மிகவும் புகழப்படுகிறது. இரவிவருமர் தம்மிள வயதிலேயே வீட்டுவாத்தியாயரிடம் சமஸ்கிருதம் கற்றுவந்தார். அப்பொழுதே யிவர் தமக்குப்பாடமாகிய இலக்கணத்தைப் படிப்பதைவிட, வீட்டுச்சுவற்றிலும், தளத்திலும் கரியால் அநேக உருவங்களை யெழுதுவதிற் பிரியப்பட்டிருந்தார். இவருக்கு நெருங்கிய பந்துக்களிலொருவராகிய இராஜராஜ வருமர் படமெழுதுதலைப் பொழுதுபோக்காக வுடையவர். சாஸ்திர அளவை முதலியன சரியா யிராமல் தேவதைகளின் உருவப் படமெழுதும் அக்காலத்திய படமெழுதுபவர் மாதிரியன்றி, இவர்தா மெழுதிய படங் களில், உள்ளதையுள்ளபடியே காட்டியிருக்கிறார். இரவிவரும ரிவரெழுதும் படங் களை யுற்றுநோக்குவார்.

ஓர்நாள் இராஜராஜவரும ரெழுதிய சித்திரப்படத்தில், இரவிவருமர் ஓர் பட்சியை யெழுதவே, பெரியவர்வந்து விசாரித்து எழுதியதிரவிவருமரென்று தெரிந்தார். என்ன தண்டனைக்குள் ளாவோமோவென்று பயந்த நம்வருமர், அவரிடமிருந்து ஓர் வெகுமதி பெற்றார். அந்நாள்தொடங்கி இரவிவருமர் சித்திரப்படம் வரைவதில் இராஜராஜ கோயிற்றம்பிரானுக்கு சீடனாய் நீர்வர்ணப் படமெழுதுவதில் நாளுக்குநாள் தேர்ச்சி பெற்றார்.

இவர் 14-வயதுள்ளவரா யிருக்கும்பொழுது இராஜராஜ வருமரால் திருவனந்த புரத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகப்பட்டு அரசரிடம் விடப்பட்டனர். மகாராஜா அவர்கள் இவரெழுதியபடத்தைப் பார்த்து மிகவியந்து இவரது சக்திமென்மேலும் தேர்ச்சிபெறுவதற்கு வேண்டிய சாதனங்களையெல்லாம் செய்துவந்தார்.

* Translated from the Indian Ladies' Magazine.

1865 ௵த்தில் (இவருக்கு 17 வயதாயிருக்கும்பொழுது), அக்காலத்திய மூத்த ராணி இளையராணிகளின் கடைசித்தங்கையை மணம்புரிந்தார். பின்னர் 1868ம் ௵ மகாராஜா அரசவமிசத்தாரிவர்களின் படங்களை வரைந்த தியோடர் ஜேன்சன்(Theo. dare Jausen) என்பவர் வந்தார். இவர்தயிலவர்ணப்படங்க ளெழுதுவதைப்பார்த்த இரவிவர்மர் தமது நீர்வர்ணப்பெட்டியைத் தூரவிலக்கி, அந்த ஐரோப்பியர் வரைந்த படங்களையே மாதிரியாகவைத்துக்கொண்டு மகாராஜா மூத்த ராணி முதலாயினோர் படங்களை யெழுதினார்.

சித்திரவேலை வித்தியாசாலை மேல்விசாரணைக்காரராகிய(Superintendent of the School of arts) ஆர். எப். சிசோம் (R. F. Chisholm) என்பவர் திருவனந்த புரத்துக்கு வந்தபொழுது, அவர் இரவிவருமர் எழுதியபடங்களைப் பார்த்து அவற்றிற் சிலவற்றை அடுத்த சிற்பசித்திர அற்புதக்காட்சி(Fine Arts Exhibition)க்கு அனுப்பும்படி மகாராஜாவிடம் சொன்னார். ஜனவரி௴ நடக்குங்காட்சிக்கு, 1873ம் ௵ டிசம்பர்௴ இரவிவருமர் சென்றார். அவ்வருடம், இவரெழுதிய படமொன்று கவர்னர் ஏற்படுத்தியிருந்த தங்கப்பதக்கத்தை வென்றது. இவரது சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி ஆபர்ட்பிரபுவும் (Lord Horbart) வியந்துபேசினார். அடுத்தவருட மிவரெழுதிய "சரபத் வாசிக்கும் தமிழ்ப் பெண்" படம் இவருக்கு மற்றுமோற்முறை பதக்கம் வரும்படி செய்தது. பிற்கூறியபடமும், மற்றொன்றும் இந்திய சக்ரவர்த்தியார் வேல்ஸ் இளவரசராக 1875ம் ௵ வந்தபொழுது, அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. 1867ம் ௵ இவருக்கு மூன்றாவதுமுறை பதக்கம் வென்றுகொடுத்த சகுந்தலா (Sakuntala's epistle to her royal lover) என்னும் படத்தை பக்கிங்ச்ஹாம் பிரபு (Duke of Buckingham) விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டார்.

பற்பல கீர்த்திகளைப் பெற்ற வருமர் சென்னையிலிருந்து திருவனந்த புரத்துக்கு வந்தபொழுது இவர்பேரில் மிகுந்த அபிமானம் வைத்திருந்த மகாராஜா, விண்ணுலகம் சென்றதனால் அவர் தம்பியார் பட்டத்திலிருந்தனர். மகாராஜாவின் உத்தரவின்பேரில் அவர் சீதையின் கற்பை ராமர் பரிசோதித்த காலத்து சீதை நிலத்தில் மறையுந்தன்மையாய் எழுதியிருந்தபடத்தை ஸர் மாதவராவ் பரோட நகரத்து கைக்வார் மகாராஜாவுக்காக விலைக்கு வாங்கினார். இப்படத்தைவியந்து கைக்குவார் மகாராஜா அவர்கள் 1881-82ல் நடந்த பட்டாபிஷேகத்துக்கு வரும்படி வருமாவுக்குத் திருமுகமனுப்பினார். பூனா பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைட்டி (Poona Fine arts Society) யில் இவரெழுதிய வீணைவாசிக்கும் நாயர் பெண்படம் இவருக்கு அங்கோர் தங்கப்பதக்கத்தை வென்று கொடுத்ததுமன்றி, பம்பாய் கவர்னரையும் அந்தப் படத்தின் பிரதிதனக்கும் ஒன்று வேண்டுமென்று கேட்கும்படி செய்தது.

இவர் பரோடாவி லிருக்குங்காலத்து மகாராஜாமுதலிய நாலுபேருடைய உருவப் படங்க ளெழுதினார். இன்னும் இவர் பௌநகரிலிருக்கும் பொழுது அநேகபடங்களையும், 1885ம் ௵ல் அரசாங்க வித்தியாசாலைத் தலைவராகிய தாம்சன் (Thomson) துரை உருவப்படத்தையும், காலஞ்சென்ற மைசூர் மகாராஜா அவர்களுக்கு அநேகம் படங்களையும், புதுக்கோட்டை யரசருக்கு தர்பார் படத்தையும் வரைந்தார்.

இவர் தாயார் காலஞ்சென்றபின், 1888ம் ௵ பரோடாநகரத்தின் புது அரண்மனையை யலங்கரிக்கப், பாரதம், ராமாயணம், என்னும் இரண்டு இதிகாசங்களிலுமுள்ள காணற்கினிய காட்சிக ளமைந்த படங்கள் வேண்டுமென்று கைக்குவாரிடமிருந்து கடிதம் வரவே, தன் தம்பியாராகிய சி. இராஜராஜவர்மருடன், அவ்விதிகாசங்களிற்

புகழ்ந்து கூறப்பட்ட தலங்களை நேரோபார்க்க வடஇந்தியாவுக்குப்போனர். இவர்களிருவரும் ஊர்வந்தவுடன் வேலைசெய்ய வாரம்பித்து, 2 வருஷத்துக்குள் 14 படமெழுதி, அவற்றைப் பரோடா நகரத்துக்குக் கொண்டுபோய் மகாராஜாவுக்கு சந்தோஷத்தை விளைவித்தனர். பம்பாய் இராஜதானியிலுள்ள ஜனங்கள் திரள்திரளாக, அப்படங்களைப் பார்க்க வந்தார்கள். இவர் வல்லமை யிந்தியாமுழுவதும் பரவிற்று. ஜனங்களி வமொழுதும் படங்களைமிகவிரும்பியதனுல் யாவருக்கு முபயோகமாம்பொருட்டு பம்பாய்நகரில் அப்படங்கள் அச்சடிக்குமோர் அச்சுக்கூடம் வைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கன்னியாகுமரி முதல் ஹிமாசலம் வரையிலுள்ள இந்துக்கள் வீடுகளில் இரவிவர்மர் படமில்லாத வீடுகள் மிகச்சிலவே.

இரவிவர்மர் தம்பியாகிய சி. இராஜராஜவர்மர் சித்திரப்படம் வரைவதிற் றேர்ச்சி பெற்றவர். இவர் ஆங்கிலமும் பயின்றுள்ளார். இவர்கள் சகோதரியான மங்களபாயம் மாளும் படமெழுதுதலிலும் சங்கீதத்திலும் வல்லவள்.

இரவிவர்மர் இவ்விந்தியாமட்டுமேயன்றி, வெளிநாட்டுக் கண்காட்சிச் சாலைகளிலுங்கூட பரிசுபெற்றிருக்கிறார். நாகரீகமடைந்தவுலகமுழுவதுங் கீர்த்திபெற்ற இரவிவர்மா இந்துதேசத்து சுதேசியாயிருப்பது நமது அதிர்ஷ்டமேயாம், இவருக்குக் கடவுள் நீடிய ஆயுள்முதலியன அருளுவாராக.

அலக்ஸாண்டிரிஞ மகாராணியாரின் சரித்திரம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

(184-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இதற்கநுகுணமாக மிஸ்டர் காட்டன் (Mr. Cotton I. C. S.) என்பவர் தமதுநூலில் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார். அதாவது:—"பூரி அல்லது ஜெகநாதம் என்கிற திவ்யக்ஷேத்திரத்துக்கு சுமார் 200 மைலுக்கப்பாலிருந்த ஒரு இந்துவாலிபன் அதிகநாளாய் பெரும் வியாதியால் அவஸ்தைப்பட்டு அநேக ஔஷதங்கள் சாப்பிட்டும் அநுகூலப் படாமற் போகவே மனம்வெறுத்து, ஆன்மாக்களுக் கருள்செய்யும் பொருட்டு ஆங்காங்கு திவ்யக்ஷேத்திரங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளைத் தெரிசனஞ்செய்யவும், நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்யவும் இஷ்டமுடையவனாய், அவ்விதம் சென்றாலும் கடவுளுடைய கிருபையால் வியாதி நீங்காதாவென்று எண்ணங்கொண்டு கால் நடையாகவே யாத்திரை செய்யத் தொடங்கினன். அவ்விதம் யாத்திரை செய்துகொண்டு அநேக க்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசித்தும், அநேக நதிகளில் நீராடியும்கடைசியாக ஜெகன்னாதத்துக்குவந்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளைத் தெரிசித்தும், அங்குள்ள நதியில் நீராடியும் மறுபடியும் தன் சொந்தஊருக்கு கால்நடையாகவே வந்து சேர்ந்தான். பிறகு அவனுக்குண்டாயிருந்த பெரும்வியாதி நீங்கிசௌஸ்தமாயிருந்தான்" என்று கூறுகிறார். இதுஉண்மையே. யாத்திரையின் விசேஷத்தைப்பற்றி அதிகமாக எடுத்துரைப்பது அநாவசியமென்று இவ்வளவு நிறுத்தினேம். இவ்விதமாக இராணியார்வியாதியிலிருந்துசௌக்கியமடைந்த போதிலும், இளவரசர் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டார். இவர் சுரத்தினாலும் வெகு தொந்தரையடைந்தார். அப்போது அவர் வசித்துக்கொண்டிருந்த அரண்மனையானது, அத்தேசத்து ஜனங்களுக்கு சிலநாள் வரையில், யாத்திரைசெய்யும் ஜனங்கள் கூட்டமாக

தங்கியிருக்கும் ஒரு சத்திரம்போ லிருந்தது. அதாவது இளவரசரைப் பார்ப்பதற்கு அடிக்கடி ஜனங்கள் கும்பல் கும்பலாய் வந்து சூழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். சிலர் இவர் பிழைப்பது அரிதென்றும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அவஸ்தையில் கணவனுடைய படுக்கையின் பக்கத்தில் விசனத்துட னுட்கார்ந்துகொண்டு தாம் தமது கணவரை இழக்கவேண்டி வருமோவென ஐயுற்றிருந்த இராணியார் கர்ப்பவதியாயிருந்தும் மனதுக்குள் எவ்வளவு விசனமிருந்தபோதிலும், வெளியில் கம்பீரத்துடன் விசனக்குறியைக் காண்பிக்காமல், தமதுகணவருக்கு தாம் உபசாரஞ்செய்வதும், வியாதியால் அவஸ்தைப்படும் தமது கணவருடைய தேகத்தை சௌக்கியப்படுத்தவேண்டுமென்று அநேக விதமாக கடவுளைப் பிரார்த்திப்பதுமாயிருந்து வந்தார்கள். அரசனைப்பார்க்க வந்த ஜனங்கள் யாவரும் இம்மாதைக்கண்டு அதிகமாக இரவும்பகலும் வருந்திக்கொண்டிருந்தபோதிலும், இம்மாதின் முகத்தில் விசனக்குறியில்லாததையும், இம்மாது தம் கணவருக்குச் செய்துவரும் உபசாரத்தையும்கண்டு ஒருவாறு சந்தோஷமு மடைந்திருந்தார்கள். அக்காலத்தில் கடவுளைத்துதிக்கும் ஓர்நாள் வந்தமையால், இராணியார் அவ்விடத்து மடாதிபதிக்கு பின் வருமாறு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள்.

"தெய்வகிருபையால் என் கணவர் வர வர சௌக்கியமடைந்து வருவதால் நான் இன்று ஆலயத்துக்கு வருகிறேன். ஆனபோதிலும் பிரார்த்தனை பூரணமாகும்வரையில் என் கணவரைப்பிரிந்து அவ்விடத்தில் இருக்க சாவகாசமிராதென்று சந்தேகிக்கிறேன். ஆகையால் தாங்கள் பிரார்த்தனைசெய்ய ஆரம்பித்தவுடனே என் அருமையான கணவரது ரோக நிவாரணத்தினிமித்தம் கடவுளுக்கு வந்தனம் செலுத்தினால் நான் தப்பாமல் வருவேன்." என்பதாம்.

இப்படி யிருக்கையில் இராணியாருடைய குதிரைக்காரருள் ஒருவனுக்கும் இதே சுரம் வந்துவிட்டது. அதைப்பற்றி இராணியார் அதிக விசனமடைந்து, அவனுக்கு தைரியத்தை யுண்டாக்கும் போதனையுள்ள பதில்களை சாமத்துக்கொருதரம் எழுதி, தமது கணவருக்குச் செய்யவேண்டிய சிரோபசாரங்களைச் செய்து முடிந்த ஓய்வுகாலத்தில் அவ்வேலைக்காரனையும் போய்ப்பார்த்து அவனுடைய க்ஷேமசமாசாரங்களையும் விசாரித்து வந்தார்கள். இப்படி யிருக்க, சில தினங்கள் சென்றதும், குதிரைக்காரன் ரோகநிவர்த்தியாகாமல் இறந்துபோய்விட்டான். அப்போது அலெக்ஸாண்டிரினா மிக்க வருந்தி அவனை யடக்கஞ்செய்தவிடத்தில் ஒரு கோரிகட்டுவித்து, அதன்மீது பின் வருமாறு செதுக்கும்படி செய்வித்தார்களாம். "ஒருவனை வாரிக்கொண்டுபோய் விட்டது. இரண்டாவதானவரைவிட்டு பிரிந்துபோய்விட்டது" என்றால் வியாதியடைந்த இருவரில், குதிரைக்காரன் மிருத்யு தேவதையால் கொண்டுபோகப்பட்டான். இரண்டாவது மனிதரான தமது கணவர் (தெய்வகிருபையால்) பிழைத்தார் என்பது அர்த்தம். இம்மாதுக்கு வேலைக்காரனிடமிருந்த அன்பைப் பார்த்தீர்களா? வேலைக்காரர்களுக்கு வியாதி நேரிட்டபோது மருந்துமுதலானவைகள் கொடுத்து அவர்களுக்கு தைரியம் சொல்வது எவ்வளவு மேன்மையான காரியம். இச்சமயத்தில் நமது இராணியார் பிரசவித்து, ஒருநாள் உயிருடனிருந்து பிறகு இறந்துபோன சிசுவின் சங்கதி இராஜ்ய முழுவதும் பரவியிருக்கையில், இளவரசருடைய ரோகத்தின் சங்கதி தேசத்தில் எங்கும் பரவவில்லை. 1871-வது வருஷம் இளவரசர் பூர்ணமாய் சௌக்கியமடைந்தபின்பு, 20-வருடம் வரையில் அலெக்ஸாண்டிரினா ராணியாருக்கு அவ்வளவாக விசனமான சங்கதி யொன்றும் உண்டாகவில்லை. ஆயினும் 1891-வது வருடத்தில் அலெக்ஸாண்டிரினாவின் பிரதம புத்திரராகிய கிளாரன்ஸ்பிரபு இறந்துபோனதால்,

அம்மாதும், தேசமும், துக்கசாகரத்தில் முழுகவேண்டியதாயிருந்தது. அப்புத்திரரிடத்தில் அம்மாதுக்கு அதிக விசுவாசமிருந்தமையால், எப்பொழுதும் அவரைத் தனிமையாக விடாமல் காப்பாற்றிவந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட புத்திரனை இயமன் கட்டாயமாய் அழைத்துக்கொண்டு போனவுடனே அலெக்ஸாண்டிரீனுவின் நிலைமை எப்படியிருந்திருக்குமோ அதை இதை வாசிப்போர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறதன்றி, எம்மால் எடுத்துரைக்குஞ் சாத்தியமன்று.

மூன்ரும் அத்தியாயம்.

இம்மகாராணியார் சாதாரணமாய் ராஜரீக வியவகாரங்களில் சீர்திருத்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியதாயிருந்தபோது அந்தப்புரத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருப்பது இவருக்கு இஷ்டமாயிருந்ததேயொழிய அத்தேசத்தின் இதர சாதாரண ஸ்திரீகளைப்போல் வண்டியேறி தெருத்தெருவாய் சுற்றவும் எப்போதாவது சபைகளுக்குப்போகவும் இம்மாதுக்கு மனமில்லை. இவ்விதம் ஊர் சஞ்சாரஞ்செய்யாமலிருந்தபோதிலும்ஜனங்களின் அவஸ்தையைக்கண்டு இம்மாது அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தேவந்தார்கள். அப்பேர்க்கொற்றவைகளி லொன்றை இங்கு பிரசுரிக்கிரேம்:—ஒரு சமயத்தில் "கிருஸ்டமஸ்" பண்டிகைக்கு முந்தியநாள் ஒருமாது அலக்ஸாண்டிரிஞ அவர்களின் அரண்மனை வாசற்படியண்டை நின்றுகொண்டிருந்ததை இவர் கண்டார்கள். அக்கன்னிகை மிகுந்த பசியினல் பீடிக்கப்பட்டு இளைத்துமிருந்தபோதிலும் மரியாதையுள்ள குடும்பத்தில் ஜனித்தவளைப்போல் ராணியாருக்கு காணப்பட்டாள். நமது ராணியார் அம்மாதுவின் துர் அவஸ்தையைக் கண்டு சமீபத்தில் அவளை வரவழைத்து உட்காரவைத்து, இங்கு வந்த காரியமென்னவென கேட்டார்கள். அவள் அலக்ஸாண்டிரிஞ மகாராணியாரைக் காணக்கூடாமலிருந்தபோதிலும், ராணியார் கேட்டவுடனே, புதியதையல் யந்திரத்தினல் தானகவே தைத்த சித்திர விசித்திரமான சில உடுப்புகளை ராணியாருக்கு காணிக்கையாக கொடுத்தாள். அவைகளை ராணியார்கண்டு மிக மகிழ்ந்து, மனம்பூரித்து, நம்ராணியார் உடனே அம்மாதை உள்ளே வரவழைத்து தமது அறைக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோய், இந்த உடைகளையெல்லாம் பரிசோதனைசெய்து அவளுடைய திறமைக்கு மிக மகிழ்ச்சிகொண்டு, இவைகளை இவ்விதம் செய்தது யாரென்று அவளைக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவள் மிகுந்த வினயத்துடன் பின்வருமாறு பதில் சொல்லத்தொடங்கினள்:—"அம்மா! இவைகள் என்கையினலேயே செய்யப்பட்டன. எந்த விதத்தாலும் வயிற்றுக்கு வழிதேடிக்கொள்ள முடியாமல் கடைசியில் இந்த புதிய தையல் எந்திரத்தில் வேலை செய்தால் வயதுமுதிர்ந்த என் தாயாரையும் என்னையும் நான் காப்பாற்றமுடியுமோ வென்கிற ஆசையினுல் இவ்விதமாக பிரயத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன்; இதுவரையிலும் வேலையில் திறமையடைந்ததற்கு தனிமையாக எனக்கொரு தையல் யந்திரம் கிடைத்தால் விசாரமில்லாமலிருக்கும், பசியினுல் இப்படிசோர்ந்திருக்கமாட்டேன்" என்று கண்ணீர் தாரைதாரையாக விட்டழுதாள்.

இச்சமாசாரத்தைக் கேட்ட நமதுராணியார் மிகவருந்தி உடனே ஒருவேலைக்காரனை வரவழைத்து ஒரு கூடைநிறைய கிச்சிலிப்பழங்களையும், ரொட்டிகளையும் கொண்டுவரும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, அது வந்தவுடன் அதைக்கொண்டுபோகும்படி அப்

பெண்ணிடம் சொல்லி, அப்பெண்ணின் பெயரையும், இருப்பிடத்தையும் கேட்டு எழுதிக்கொண்டார்கள். கிருஸ்தமஸ் பண்டிகைதினம் உதயத்தில் அப்பெண்ணின் வீட்டிற்கு ஒரு புதிய தையல்யந்திரம் நமது ராணியாரின் வேலைக்காரர்களால் கொண்டு போகப்பட்டு அப்பெண்ணுக்கு இனாமாக கொடுக்கப்பட்டது. அதன்மீது "அலக்ஸாண்டிரினா அவர்களின் கிருஸ்தமஸ்பண்டிகை வெகுமதி" என்று எழுதப்பப்பட்ட காகிதம் ஒட்டப்பட்டிருந்தது.

ராணியார் மிருகம், பக்ஷி முதலியவைகளின்மீதும் மிகவும் தயையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாராணியாரவர்களுக்கு நாய்களின்மீது அதிக பிரியமேயொழிய பூனைகளின்மீது பிரியமில்லை. அலக்ஸாண்டிரினா ராணியார் அப்படிக்கின்றி நாய்களையும், பூனைகளையும் சமமாக பிரியத்துடன் வளர்த்துவந்தார்கள். மேலும் ராணியாருக்கு குதிரைகளிடத்திலும் புறாக்களிடத்திலும் அதிக இஷ்டம். இவ ரரண்மனை தோட்டத்தில் முன்பாகத்தி னிருபக்கத்திலும் அழகானகூண்டுகளில் அநேகவிதம் விதமான புறாக்களும், ஆஸ்திரேலியா தேசத்தின் பக்ஷிகளுமுண்டு. அவைகளுக்கெல்லாம் அவரே ஆகாரம்கொடுப்பார்கள். இதுவுமல்லாமல் இன்னொருஜாதி பக்ஷி ராணியார் உடைதரித்துக்கொள்ளும் அறையில் அநேககாலம்வரையில் வசித்துக்கொண்டிருந்ததாம். மிருகங்களில் அந்த ராணியார் மூன்று வளர்ப்பு பூனைகளையும், நான்கு குதிரைகளையும், ஒரு பெண்குதிரையையும் வளர்த்து வந்தார்கள். அந்தப்பூனைகள் மிகவும் பெரியவைகளாயும், அழகாயும், நீண்டவயறு உடையவைகளாயும் கருப்பு கலந்த பொன்நிறமாயுமிருந்தன. இவைகள் ராணியாரால் பிறந்ததுமுதல் வளர்க்கப்பட்டுவருகின்றன. நாய் ஜாதியில் ஏறக்குறைய 60 உண்டு. அவர் பிரதிதினம்காலையில் எழுந்திருந்தவுடன் உடைதரித்துக்கொண்டு கூடைநிறைய துண்டுரொட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு தமது குழந்தைகளோடும் தோழிமார்களோடும் நாய்களிருக்குமிடத்திற்குவந்து அவைகளின் சங்கலிகளை அவிழ்க்கும்படி உத்தரவுசெய்து பசும் புற்றரையில் ஒவ்வொரு நாயையும் பெயரிட்டு கூப்பிட்டு ரொட்டித்துண்டுகளை கொடுத்துக்கொண்டு வருவார்கள். அவைகள் தங்கள் எஜமானியிடத்தில் வந்தபொழுதெல்லாம் விசுவாசத்தோடு வால்களை ஆட்டிக்கொண்டு அவர் உடைகளையும் நக்கிக்கொண்டிருக்கும்.

ராணியாருடைய பெண்குதிரையின் பெயர் ரைவா (Ryva) இதன் வயது 21 யிருந்தபோதிலும் போஷிக்கப்படும் விதத்தால் மிகுந்த சொல்பவயதுள்ளதாக காணப்படும். இதை 16 வருஷகாலமாய் ராணியார் சவாரிசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடன் இக்குதிரை அநேக தேசங்கள் சென்றிருக்கிறது. துக்கப்படுகிறவர்கள் வீட்டிற்கு இவர் குதிரைவண்டியில் ஏறிப்போய் அவர்களுக்குத் தைரியம்சொல்லி வருவார்கள். இவர்கள் வண்டியில் போகும்பொழுது காற்றுகாலத்தில் தெருக்களில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற சிறுகுழந்தைகளை மெதுவாக தமது கையால் எடுத்து தமது வண்டியில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு அவரவர்கள் வீட்டண்டை இறக்கிவிடுவார்கள். அக்குழந்தைகளை தாய் தந்தைகள் எந்தவண்டியில் ஏறிக்கொண்டு வந்தீர்களென்று பிரியமாய் கேட்கும்பொழுது, "ராணியார் வண்டியில்" என அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டு பதிலுரைப்பார்கள்.

ஆ! ஆ!! பாருங்கள் சிறிய குழந்தைகளின்மீது நமது ராணியார் வகித்திருக்கும் பிரியத்தையும் அன்பையும்! ராணியார் வளர்ப்பு குதிரைகளெல்லாம் ராணியாரின் அடையாளத்தையும் அவர்களுடைய குரல் ஓசையையும் கேட்டவுடனே கனைக்கும். அவர்கள் பிரதிதினமும் குதிரை லாயத்திற்கு புசிக்கத் தகுந்த பதார்த்தங்களை எடுத்துக்

கொண்டு சென்று வரிசையாய் நின்றுகொண்டிருக்கும் குதிரைகளின் வாயில்கொடுப்பர்கள். அவைகளின் தேக ஸ்திதியை எப்பொழுதும் கவனித்துக்கொண்டும், குதிரைக்காரர்களிடம் மிகுந்த பிரியத்துடனு மிருப்பார்கள்.

நிற்க, ராணியார் தமது பர்த்தாவிடத்தில் நடந்துவரும் விதத்தைக்கொஞ்சம் எழுதுவோம். அவருக்கு சுரம்வந்தகாலத்தில் இவர்களே அவர் சமீபத்தில் எப்பொழுது மிருந்துகொண்டு வேலைக்காரர்கள் செய்யவேண்டிய நீசவேலைகளையெல்லாம் "குலமகட்கழகு தன் கொழுநனைப் பேணுதல்" என்றதற்கினங்க செய்துவந்ததானது இவருடைய பக்தியையும், விசுவாசத்தையும், பதிவிரதா தருமத்தையும் காண்பிக்கின்றதல்லவா. ராணியார் தயிர் கடைந்து வெண்ணெய் எடுப்பதில் மிகுந்த திறமையுள்ளவர்களாம். இந்த வேலையை தமது ஜெனனதேசமாகிய டென்மார்க்கில் கற்றுக்கொண்டார்கள். இங்கிலாந்தில்கூட பசுக்களின்பாலை பத்திரப்படுத்தி வெண்ணெய் எடுப்பதற்காக ஒரு சாலை பிரத்தியேகமாக மகாராணியார் ஏற்படுத்தினர்கள். இவ்விடத்தில் தமது பெண் குழந்தைகளுக்கு தொழிலைக்கற்றுக்கொடுத்தார்கள். பெண்மணிகளே! பார்த்தீர்களா! மிக்க செல்வமுடைய ராணியாருக்கு வீட்டுவேலைகளைத் திறமையுடன் செய்வதில் ஊக்கமும், குழந்தைகளுக்கும் வீட்டுவேலைகளைக்கற்றுக் கொடுப்பதில் ஆசையையும்!! இவ்விதமன்றோ நமது தேசத்திலுள்ள தனவந்தர்வீட்டு மாதர்களுமிருக்கவேண்டும். இவர்கள் அடிக்கடி வேலைசெய்யாமல் வேலைக்காரரையே செய்யும்படி ஏவுதல் பிசகன்றோ? நம்மாதர்கள் வீட்டுவேலைகளைச் சரிவர கவனித்தால்தான் நலம். ஆனல் மத்திய கீழ்வகுப்பார் அக்கரையுடன் செய்துவருகிறார்கள். மேல்வகுப்பாரும் முக்கியமான கிருககிருத்திய வேலைகளைச் செய்யவேண்டிய தவசியமேயாம்.

(இன்னும் வரும்) [பத்திராதிபர்.]

"ஆசைக்கோ ரளவில்லை."

சில நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் புங்கனூரிலிருந்து ஒருவன் ஆதிபுரி என்னும் நகருக்குப் புறப்பட்டான். இவ்விரண்டு நகரங்கட்கும் இடையில் ஏறக்குறைய இருநூறுமைல் தூரமிருக்கலாம். அக்காலத்தில் இருப்புப்பாதை முதலிய போக்குவரவுக்குரிய சாதனங்களொன்றுங் கிடையா. வழியில் தன் கையில் கொண்டுபோனவையெல்லாம் ஒழிந்தது. பின் மிகுந்த கஷ்டத்துடன் நடந்துசெல்லுகையில், எதிரில் எங்கும்பரந்த மணற்காடாக இருந்ததையும் குடிப்பதற்குத் தண்ணீரற்றிருந்ததையும் பார்த்து அவன் ஈசனைக் குறைகூறி, 'பாழுந்தெய்வம் இங்கு எங்கேனும் ஒரு சேரங்கை ஜலமாவது வைத்திருக்கக்கூடாதா' என்று நொந்துகொண்டே நடக்கையில் எதிரில் ஒரு மரத்தின்கீழ் சிறுஊற்று ஒன்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்வுடன் அங்குசென்று கை கால் சுத்திசெய்து கொஞ்சம் நீரருந்தி மரத்தடியில இளைப்பாருகையில், இந்தஊற்றுச் சிறிது பெரிதாகவிருப்பின் 'நான் நன்கு ஸ்நானஞ்செய்து களைப்பையாற்றிக் கொள்வேன்' என்றெண்ணினன். உடனே யவ்வூற்று ஓர் பெரிய கூபமாயிற்று. அவன் சந்தோஷித்து அதனிடஞ்சென்று நீராடிக் களையேறி நின்று, 'நாம் நீராடியாய்விட்டது, இனி சாப்பிடுவதற் கொன்றுமில்லையே' யென்று நினைத்தான்.

உடனே பலவகைப் பதார்த்தங்கள் இனிய அமுதுடன் அருகிலிருக்கக்கண்டு, அதை உண்டுகளித்து "உண்ட இளைப்புத் தொண்டர்க்குமுண்டு" என்ற பழமொழிக்கேற்ப மரநிழலி லுட்கார்ந்திருக்கையில், 'இம்மணல்தரையில் உட்கார்ந்திருப்பது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கின்றது. ஒரு ஊஞ்சில் பலகையிருக்குமேல் எவ்வளவுசுகமாக இருக்குமென்றவ னெண்ணியதும் எண்ணாததும் அம்மரக் கிளைகளினின்றும் ஒரு ஊஞ்சல் தொங்குவதைப்பார்த்து ஆனந்தித்து அதன்மேலுட்கார்ந்து பின்வருமாறு லோசிக்கலாயினான். 'நாமிப்போது இவ்வூஞ்சலில் தனிமையாக இருப்பதிலும் இரண்டு தாதிகள் இவ்வூஞ்சலை யசைக்கவும் மற்றொருத்தி யருகிலிருந்து அடைகாய் கொடுக்கவுமிருந்தால் எவ்வளவு இன்பமாக இருக்குமென்று எண்ணவே அவன் வெறும் எண்ணம்முற்றும் உண்மையேயாகியது. * * * *

இதை வாசிப்பவர்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் என்னகாரணம் என்றாலோசிக்கலாம். கற்பக விருக்ஷமென்று ஒன்றிருப்பதாக நாம் எல்லோரும் கேட்டிருக்கிறோமல்லவா? அது தேவதருக்களில் ஒன்று. அதையணுகினோர் என்னவிரும்பினாலும் கொடுக்குந் தன்மையைத் தன்னிடந்தாங்கியுள்ளது. நமது பிரயாணி சிறு ஊற்றினருகிற் கண்டது கற்பகவிருக்ஷமே. ஆதலின் அவன் எண்ணமெல்லாம் சித்தியாயின.

இவ்விதம் அவன் உல்லாசமா யிருக்கும்பொழுது இதென்ன ஆச்சரியம் முதலில் ஒரு மரம் மாத்திரம் இருந்தது; பின்னர் சிறுஊற்று ஒன்று கண்டோம்; அவ்வூற்று விசாலமுள்ள கூபமாகியது; நல்லுணவு, ஊஞ்சல், தாதிகள் முதலிய வெல்லாம் எண்ணியவாங்கே யடைந்தேன். ஒருசமயம் அம்மரத்திலேதேனுமொரு பிசாசுஇருக்குமோ என்னமோ' என்றுநினைத்த அளவில் ஒரு பிசாசு நிற்கக்கண்டு பயந்து 'இப்பிசாசு என்னை விழுங்கிவிடுமோ' என்றுஎண்ணித் திகிலடைந்தான். அப்பிசாசுஅவனை உடனே விழுங்கிவிட்டது.

பார்த்தீர்களா நண்பர்களே! திருப்தியில்லாமல் ஒன்றன்பின்னொன்றாய் பலவற்றை வேண்டியதனாலன்றோ பின்னால் சந்தேகிக்கநேர்ந்து இந்தக்கதியடைந்தான். மனிதருக்குச் சாதாரணமாக எதிலும் திருப்திஎன்பதில்லை. இந்தவிஷயத்தில் ஆயிரக்கணக்காய்ச் சம்பாதிப்பவர்களும் சோற்றுக்குங் கதியற்றவர்களும் ஒன்றாகத்தானிருக்கிறார்கள்; ஊன்றிப்பார்த்தால் பிந்தியவனுக்கே சிறிதுசுகமதிகம் என்னலாம். இது சம்பந்தமாக வேடிக்கைக் கதையொன்று சொல்லுவதுண்டு. ஒரு வாலிபன் ஒரு பெரியவனைப் பார்த்து ஐயா! 500,000 ரூபாய் உடையவனா அல்லது 7 பெண் பெற்றவனா எவன் அதிகபாக்கியவான்?" என்றான். அதற்கு உலகவியாபார மறிந்த அவர் அப்பா! நிச்சயமாகப்பிந்தினவனேதான் என்றார். ஏனென்றுஅவ்வாலிபன்கேட்க அவர் 500,000 ரூபாயுடையவனுக்குத் திருப்தியிராது. பின்னும் பணம்விரும்புவான். எழுபெண்களுடையவனோ அவற்றோடு திருப்தியடைவன் பின்னும் அதிகம்பெற விரும்பான் என்றாராம்.

அங்கே நமது கதாநாயகனாகிய வழிப்போக்கனுக்கு பசிதாகம் ஆற்றுதலுக்கு உணவும் நீருந்தானே வேண்டியிருந்தன. அவற்றைப் பெற்றபின் அவன் திருப்தியடைந்து மேற்செல்லலாமன்றோ? அப்படியில்லாதுமட்டு மீறினதனால்தானே அவ்வாறு மாய்ந்தான்.

இவற்றை யறியாமலா

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங் கடன் மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேச னிகராக

வம்பொன் மிக வைத்த பேரு
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடுநா ளிருந்தபேரு
நிலையாக ...னுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சு புண் ...
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவது மாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னெனக் குளறியே
யொன்றைவிட் டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந் தமே.

என்றார் தாயுமானசுவாமிகள்.

M. V. M. B. A

உத்தராம சரித்திரம்.

(குச, லவர் சரித்திரம்).

(முன்றொடர்ச்சி.)

(48) தாசாதி தேவி யுடன் ஸகல கவி சூழ
தம்பியருங் கூட வர அயோத்தி வந்து சேர்ந்தார்

(49) தாய் மார்கள் மூவர்களை சரணமென்று பணிந்தார்
(அம்மன்) மாமிமார் பாதந்தன்னில் வணங்கியே தொழுதாள்

(50) பரிவுடனே பணிந்தவொரு மருமகளை வாழ்த்தி
மறவுரியை தான் களைந்து திரிசடையை பிரித்து

(51) மைதலிக்கும் ராமருக்கும் வாஸ எண்ணெய் சாத்தி
மணமுடைய அரப் பரைத்து மஞ்சள் நீராட்டி

(52) மாதளம் பூப் பட்டுடுத்தி வகைபணதி பூட்டி
மைதலியாள் பூங் குழலை வகுந்து துயிலாற்றி

(53) வர்ணமுள்ள பெட்டியிலே பல பணதி எடுத்து
அன்ன நடை சீதையற்கு அலங்காரஞ் செய்தாள்

(54) வகை வகையாய் மாலைதனை மைதலிக்கு சாத்தி
ஜெயவீர ராமருடன் ஸிங்கா ஸண மிருந்தாள்

(55) வஸிஷ்ட முனி கையாலே மகுடந்தனை சூட்டி
மைதலிக்கும் ராமருக்கும் மதித்த பட்டங் கட்டி

(56) இன்பமான சீதை யுடன் ராகவருங் கூடி
எதிர்த்ததோர் போகந் தன்னை அனுபவித்து வாழ்ந்தார்

(57) உமையுடனே சங்கரனார் ஒன்றிச்சிருந்தாப் போல்
அயன்நாவில் ஸரஸ்வதியும் அமர்ந்து இருந்தாப்போல்

(58) மாலுடைய திருமார்பில் மாது மிருந்தாப் போல்
ராகவரும் ஜானகியும் நல முடனே வாழ்ந்தார

(59) [illegible] பெரிதான அயோத்தி நகர்தன்னை
அபிராமர் தம்பி யுடன் அரசாளும் போது

(60) (நல்ல) தனதானியங்கள் உண்டாம் தர்மங்களு முண்டாம்
சகலவர்க்கு மிடர் தீர ஸந்தான முண்டாம்

(61) ரசமான களிக ளுண்டாம் யாகங்களு முண்டாம்
சதுர் வேத மோதுகிற மறையோரு முண்டாம்

(62) பசு பாக்கியங்க ளுண்டாம் குளிர் காற்றுமுண்டாம்
பல தினமுந் தப்பாதெ பஞ்சயக்யம் உண்டாம்

(63) வளமையான பயிர்க ளுண்டாம் மலரதிக முண்டாம்
மாதம் ஒன்றும் தப்பாதே மாரிமூன்று முண்டாம்

(64) சுக சரீராளுடன் கூட சோரர்க ளில்லாதே
(அந்த) அழகான பூமிதன்னை அபிராம ராண்டார்

(65) மகிமை யுள்ள ரகுபதியும் மண்ணாளும் போது
மைந்தர் நமக்கில்லை என்று மனதுமெத்தச் சலித்து

(66) வழி வழியாய் ரகுவம்சம் மாராமல் ஆண்டோம்
(என்று) மைதலியும் ராகவரும் மனஸ்தாப மடைந்தாள்

(67) சலிப்புடனே இருக்கும் போது தாச ரதிதேவி
புவன முழு தாள்வதற்கு புத்திர னுண்டானாள்

(68) (அம்மன்) அழகான இடைதுவண்டு அன்ன மிறங்காதே
மதிமுகமும் வாணந் தட்டி வாந்திகளும் பண்ணி

(69) குறு வேர்வைகள் வேர்க்க கோவாயும் உலர
செங்கமல முகம் வெளுக்க தித்துடம்பு தவள

(70) நீல முள்ள கருங்குழலால் நித்திரைகள் பண்ணி
மைதலியாள் ஜானகியும் மசக்கை கொண்டு இருந்தாள்

(71) கௌசலையும் ராகவரும் கண்டு மன மகிழ்ந்து
குடி விளங்க குமரன் நமக்குண்டாச்சென் றெண்ணி

(72) கலியாணம் வந்ததென்று கருத்தில் மிக மகிழ்ந்து
கனமுடைய ஜனகருக்குச் சேதி சொல்லி விட்டார்

(73) சந்தோஷ வார்த்தைதனை கேட்டு மந்த ஜனகர்
கொம்பனையாள் ஜானகியை கூட்டி வர எண்ணி

(74) அழகான அஞ்சு திங்கள் ஆன மைதலிக்கு
மணமகளார் மைதலிக்கு வளை காப்பு மிடவே

(75) ஜனகருக்கு தங்கையரும் சீதை யரை அழைக்க
செம்பொன்மணி தேரேறி அயோத்தி வந்து சேர்ந்தார்

(76) அருகில் வந்து சீதையரும் அத்தை அடிபணிய
பரிவுடனே மனமகிழ்ந்து வாழ்த்தி யவள் இருந்தாள்
(77) வண்ணமுள்ள மைதலிக் கிவளை காப்பு மிடவே
அன்புடைய ஜனகரிடம் அனுப்ப வேணு மென்ருள்
(78) ஆதி ரகு நாதருடன் தாயார் கௌசலையும்
அதி பிரியமாய் மகிழ்ந்து ஜானகியை அழைத்து
(79) தாயார் தன் மாளிகைக்கு போய்வாரு மென்ன
அப்படியே போய் வாரேன் என்று மடிபணிந்தாள்
(80) அடி பணிந்த மருமகளை பரிவுடனே வாழ்த்தி
பூமி கிள்ளி காப்புமிட்டு போகவிடை கொடுத்தாள்
(81) போக விடை கொடுக்கலுமே புண்ணியனுர் தேவி
செம்பொன் மணித் தேரேறி மிதுலைவந்து சேர்ந்தாள்
(82) தந்தை ஜனகர் கண்டு சந்தோஷப் பட்டு
அடிபணிந்த திருமகளை பரிவுடனே வாழ்த்தி
(83) தந்தையரும் தாயாரும் சிந்தை தன்னில் மகிழ்ந்து
மங்களமாம் ஜானகிக்கி வளை காப்பு மிடவே
(84) தங்கத்தினுல் காப் படிச்சாள் ஜானகியாள் தனக்கு
பொன்னுலே நெளி பூடம் பூங்கிளிக்குசெய்தாள்
(85) கணையாழி மோதிரமும் கனகப் பாட்டிலியும்
காலாழி பீலாழி செய்து கொண்டு வந்தாள்
(86) மகிழ்ந்து மந்த அத்தையரும் வாங்கி உள்ளேவைத்து
புகழுடனே காப்படுக்க நல்ல நாள் பார்த்தாள்
(87) வடி வுடைய மைதலிக்கு மருதாணி இட்டு
கோப்புடைய ஜானகிக்கு கொம்பரக்கு போட்டாள்
(88) மல்லிகையும் செம்பகமும் முடித்த குழலவுத்து
மைதலியாள் சீதையர்க்கு வாஸ எண்ணெய்சாத்தி
(89) மணமுடைய அரப்பரைச்சு மஞ்சநீராட்டி
சிந்திரவாளி பட்டெடுத்து சீதை இடைதனிலே உடுத்தாள்
(90) பால் முழிக்கிமை எழுதி அரும்புகுழல் பின்னி
சுந்திரனுர் நாயகிக்கு திலதப்பொட்டு மிட்டாள்
(91) வண்ணமுள்ள பெட்டியிலே பல பணதி எடுத்து
அன்புடைய சீதையர்க்கு அலங்காரஞ் செய்தாள்
(92) கூர்மையாகத் தரைமெழுகி கோலந்தனை இட்டு
நிரைநாழி முத்தளந்து நெய்விளக்கு மேற்றி
(93) மங்களமாம் வாத்தியங்கள் பதினெட்டும் முழங்க
மங்கையர்கள் வளையகின்று மங்களங்கள்பாட
(94) வளையடுக்கி காப்புமிட்டாள் மைதலியாள் தனக்கு
புகழுடனே பூச்சூட்டினுள் பொற்கொடியாள் தனக்கு

(95) தாம்பூலம் இலையடைக்காய் சகலருக்கும் கொடுத்து
சக்கரைகள் பழத்துடனேதான் வழங்கி நின்றாள்.

(96) திருப்தியுடன் சித்திரான்னம் சேர்த்துமவாள் புஜித்து
அத்தனைபேர் மங்கைமாரும் அகமகிழ்ந்து இருந்தாள்

இன்னும் வரும்.

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.

பெண் கல்வி.

நாகரீகத்தி னஸ்திவாரமிட்ட 20-ம் நூற்றாண்டிலுங்கூட ஜனசமுதாய அபிப்பிராயத்தை நன்காராய்வோமானல் முற்காலந் தொட்டிது காறும் பெண்கள் கற்றதில்லை. இன்னுங் கற்பது அனுசிதமென்று சுதேசபாஷாபிமானிகளும் ஆங்கில நூலாராய்ந்தோர் ஏற்பாடு செய்வதைத் தேடாமல் பெண்கல்வி அநாவசிய மென்றுங் கூறுநிற்பர். உண்மையினளவு எவ்வளவு என்று நோக்கினல் முற்காலத்தில் தோன்றிய மகம்மதிய ராஜுகையிலவர்கள் ஆதரணையைக் கருதி ஸ்திரீகளை அந்தப்புரத்திலிருத்துவதும், கல்லாத மடவாராகவும் வைத்த வழக்கமின்னும் ஜனங்களை விட்டகலவில்லை. மகமதிய ஆட்சி நீங்கி நீதிப்புலன் போதிக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாட்சிஸ்தாபிதமாயும் பூர்வ ஆசாரத்தை தவிர்க்காதது பேதமை என்பது சொல்லாதே யமையும். இந்து ராஜரீகமான ஆதி மனுசக்ரவர்த்தி முதலிய செங்கோ லோங்குங் காலமெல்லாம் ஸ்திரீ புருடர் சமமாக கல்வி கற்றுவந்தார்க ளென்ற சாதன மிக வுள. "குஞ்சியழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும் மஞ்சளழகும் அழகல்ல; நெஞ்சத்து நல்லம் யாமென்னும் நடுவு நிலைமையால் கல்வி யழகேயழகு."

என்ற நாலடியாரில் ஸ்திரீகளுக்கு தலைமயிரழகேனும் சேலையின் முந்தாணி அழகேனும், மஞ்சளழகேனும் அழகல்லவென்றும் கல்விதான் சிறப்புடைமை என்று கூறுகிறது.

ஆகில் சர்வ சாதாரணமாய் ஸ்திரீகள் கல்வி பெருகி யிருந்ததில்லையே என்றகுதர்க்க முண்டாகலாம் அதற்கு சமாதானங் கூறுவோம். தற்காலம்போல அச்சின் சாதகமில்லாததினல் அக்காலங்களில் ஒருவரறிந்த கிரந்தங்களை மனப்பாடமாய் வைத்திருந்து, அந்தியகாலம் நெருங்கும்போதவர்கள் வாரிசாரறிந்து பரம்பரையாகவந்தன. சிலகாலங்கழிந்து ஏட்டுசுவடிகள்தயாராகுங்காலமேற்பட்டன. இந்தசாதனமேற்பட்டகாலத்திலாருஞ்சுலபமாய் வாங்கி வாசிக்குந் தகுதியுடையவராயிருக்கவில்லை. இப்போது 1 அணவுக்குக் கிடைக்கும் புஸ்தகமப்போதுபல நூறுரூபாய் கொடுத்தும் கிடைப்பது நிச்சயமல்ல. இப்போது லட்சரூபாய்சம்பாதிப்பதுக்குமப்போது ஒருநூறுரூபா யுண்டாக்குவதுக்குங்கஷ்டம் ஒன்றே. இவ்வண்ணஞ் சிற்சில புருடரே கல்வி கற்பார்களானல் ஸ்திரீகள் முற்றிலும் கவிராணியாக

வில்லையே என்ற குறைகூறுவதசாத்தியம். கூடுமானவரை கற்றஸ்திரீகளிருந்து வந்திருக்கிறார்களென்று சிலசரிதங்களால் விளங்கும். நமக்குநீதிநூலருளிய திருவள்ளுவநாயனார் சகோதரிகளான: ஔவை: உப்பை: உருவை: வள்ளியம்மை: சைவநூலானபெரியபுராணத்தில் நாயன்மாரிலொருவரான காரைக்காலம்மை: வைணவகுருபரம்பரையிலொருவரான சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார், கற்பின்றிலகமென்றுகொண்டாடும். சீதை, சந்திரமதி, திரௌபதை, தமயந்தி, சகுந்தலை, பாண்டியன் மனைவி, கம்பர் வீட்டுப் பணிப்பெண். இவர்கள் கல்வி யுடையவராயிருந்திருக்கிறார்க ளென்று சாதாரணமா யுரைக்கலாம். மேலும் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் நாட்டுப்படலத்தில்

பெருந்தடங்கட் பிறைநு
தலரார்க் கெல்லாம்
பொருந்து செல்வமுங்
கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க்
கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி
விளைவன யாவையே

என்பதால் கோசல நாட்டில் கற்றமடவா ரிருந்தார்களென் றேற்படுகிறது.

சீவக சிந்தாமணி
நாமகளி லம்பகத்தில்
"வண்டுமொய்த் தாற்றும்
பிண்டிவாமனால் வடித்தநுண்ணூல்
உண்டுவைத் தனையநீயு
முணரவிலா நீரையாகி
விண்டுகண்ணருவி சோரவிம்
முயிர்த் துணையையாதல்
ஒண்டொடி தருவதென்று
லொழுகநின் கவலைஎன்றான்."

என்ற செய்யுளில் சச்சந்தன் மனைவியுஞ் சீவ கன்றாயுமான விஜயை கற்றவளென் றுதாரமேற் படுகிறது.

இதுபோன்ற வேதுக்களால்பூர்வகாலத்தில் கல்வியின் செல்வாக்கு நிகழ்ந்ததென்றும் மத்திய மகமதியர் காலத்தில் மறைந்தனவென்றும் இப்போதைய நாகரீகத்தின் பயனாக ஸ்திரீகளும் கல்வி கற்கவேண்டிய தவசியமென்று நிராட்சேபமாய் சொல்லக் கூடும்.

மனோரஞ்சனி நேசன்.

ஸிம்பலைன்.

இயாக்கிமோ:—மகாராஜாவே! என் மெய் நடுங்குகின்றது. இம்மோதிரத்தின் வரலாறை நான் சொல்லாமற்போனால் நீங்கள் என்னை சித்திரவதை செய்து உண்மையை வெளியிடச்சொல்லுவீர்கள். ஐயோ! நான் உண்மையைச்சொன்னால், மகாராஜாவே! உங்களைச் சித்திரவதைசெய்ததைப்பார்க்கிலும், அதிகமாக வருத்தப்படுத்தும் என்னசொல்லுகிறீர்கள்?

ஸிம்பலீன்:—என்னசொன்னாய், சித்திரவதை செய்யுமா? என்னையா!

இயாக்கி:— உள்ளதை வெளியிடாமல் என்மனதைப் புண்ணாக்கிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட சங்கதியை நான் சொல்லும்படிக்கு நீங்கள் கட்டாயப்படுத்தினதினால் நான் அதிக சந்தோஷமடைகிறேன். உங்களுக்கு வந்தனம்

அளிக்கின்றேன். துரோகம்—ஐயோ! என் மெய்நடுங்குகின்றது. நான் துரோகம் செய்ததினால் எனக்கு இம்மோதிரம் கிடைத்தது. நினைக்க மாத்திரத்தில், நீங்களும், நானும், மற்று யாவரும் அதிக விசனப்படத் தக்கவனும், விண்ணிலும் மண்ணிலும் ஒப்புயர்வில்லாதவனும், பெருந் தன்மையும், யோக்கியதையுமுடையவனும், கொஞ்சமாகிலும் ஆலோசனையின்றி உங்களால் நாட்டைவிட்டுப் போகும்படியாக சொல்லப் பட்ட மகானுபாவனாகிய பாஸ்துமஸ்னுடைய மோதிரம் இது. இதைப் பற்றி இன்னும் கேட்கவேணுமா?

விம்பலீன்:— நல்லது இதற்குச் சம்பந்தமாயுள்ளவற்றை முழுவதும் எனக்கு விவரமாய்ச் சொல்லவேணும்.

இயாக்கிமோ:—ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன். ஒப்புயர்வற்ற இரதிக்கும், அருந்ததிக்கும் சமானமான உன்னுடைய புத்திரி-ஐயோ! நினைக்கிறபோது கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகுகிறது. இருதயத்திலிருந்து இரத்தம் சிந்துகிறது; மெய்பூராவும் நடுங்குகின்றது—விடைகொடுக்கவேணும்; நான் சோர்ந்துபோய்விட்டேன்.

ஸிம்பலீன்:— என்னுடைய புத்திரியா! அவளுக்கென்ன! தைரியத்தைவிடாதே. அவளைப்பற்றி முழுவதும் சொல்லுகிறவரையில் நீ இறந்து போகாமல் உன்னைக்கடவுள் காப்பாற்றவேணும். எவ்விதத்திலும் நீ முயற்சி செய்து இமோஜனைப்பற்றிய சங்கதிகளைச் சொல்லவேணும்.

இயாக்கிமோ:—ஒரு காலத்தில்—என்ன! துர் அதிர்ஷ்டமான சமயம்—ரோமாபுரியில் ஐயோ! வெறுக்கத்தக்க ஒரு வீட்டில்—என் மெய் நடுங்குகின்றதே! ஒருவிருந்தில்—தெய்வமே! எங்களுடைய பானகங்களில் விஷத்தை தான் கலந்தனரோ, அல்லது என்னுடையதில் மாத்திரம்தான் கலந்திருக்கவேணும்; ஐயோ! அந்த விருந்தில் மேன்மையுள்ள பாஸ்துமஸ் என் நாக்கு தடுமாறுகிறது, என்னசெய்வேன், என்னுயிர்போகும் போல் தோன்றுகிறதே—உலகத்தில் எல்லாரிலும் அதிகச்சிறந்தவனும் கெட்டவர்களுடைய கூட்டத்தில் இருக்கத் தகாதவனுமாகிய பாஸ்துமஸ், எங்களுடைய மாதர்களின் குணகுணங்களையும், அழகையும், பதிவிரதா தருமத்தையும்பற்றி நாங்கள் வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் மௌனமாய் கேட்டுக்கொண்டிருந்து,

ஸிம்பலீன்:— என்வயிற்றில் தீப்பிடிக்கிறது; நான்கேட்ட கேள்விக்கு சீக்கிரம் விடை சொல்.

இயாக்கிமோ:—உங்களுடைய மனம் வருத்தப்படாமலிருந்தால் நான் இதைச்சீக்கிரம் முடிக்கிறேன். இந்த பாஸ்துமஸ் தன் நாயகியை அதிகமாய் நேசித்தவன்போலவும், அவளுடைய பதிவிரதா தருமத்தில் சிறிதேனும் சந்தேகப்படாதவன்போலவும் மனதில் நினைத்துக்கொண்டு எங்களுடைய மாதர்களைப்பற்றி ஒன்றும் இகழ்ந்து பேசாமல் இமோஜனின் குணகுணங்களையும் அழகையும், பதிவிரதா தருமத்தையும்பற்றி நாங்கள் கண்ணால் கண்டதுபோல் வெகுநேர்த்தியாக எடுத்துரைத்தான்.

விம்பலீன்:— வீண்வார்த்தைகள் வளர்க்காதே, காரியத்துக்குச் சீக்கிரம் வா,

இயாகமோ:—இதோசொல்லி முடித்துவிட்டேன். உன்னுடைய புத்திரியின் பதிவிரதா தருமம். அதில்தான் கதை ஆரம்பிக்கிறது. பாஸ்துமஸ் இமோஜனை அருந்ததிக்கொப்பான வளென்றும் அதிக ரூபவதி என்றும், அதிக ஞானமுள்ளவளென்றும், மகா பதிவிரதையென்றும், கற்பழியக் கூடாதவளென்றும், அவளுக்குச் சமமாக பிரான்ஸ்தேசத்தில் ஒருவரையும் காணமுடியாதென்றும், இப்படி பலவிதமாகப் புகழ்ந்துரைத்தான். அப்பொழுது பரமசண்டாளனாகிய நான் அப்பெருமைகளை நம்பாதவனாய் பாஸ்துமஸுடைய அபிப்பிராயம் நிச்சயமல்ல. இமோஜனுடைய கற்பை யாராவது அழித்திருப்பார்கள். அல்லது, நான்போய் என் தந்திரங்களினால் அவளைமயக்கி அவளுடைய பதிவிரதா தருமத்தைக் கெடுத்துவிடுகிறேன். அதற்குப் பந்தயமாக அந்த மகானுபாவன் வைத்திருந்த இந்த மோதிரத்துக்குப் பதிலாக ஆயிரம் டக்கட்டுக்களைப் பந்தயம் வைக்கிறேனென்று சொன்னேன். இமோஜனனின் கற்பில் அதிக நிச்சயமுள்ளவனாகையால், இந்த மோதிரத்தைப்பார்க்கிலும் எவ்வளவு விலையுயர்ந்த சாமான்வேணுமானாலும் தருகிறேனென்று சொல்லி இதைப் பந்தயமாக வைத்தான், தவிர துரோகியாகிய என்னை உபசரிக்கும்படி இமோஜனுக்கு ஒருஎழுத்தும் என்னிடத்தில் தந்தான்.

இமொஜன் :— (தனக்குள்) நல்லது, சங்கதி இப்படியாயிருக்கிறது.

இயாக்கிமோ - அந்த எழுத்தை வாங்கிக்கொண்டு பிரிட்டன் தேசத்துக்கு உடனே ஓடிப்போனேன். போய் இமொஜனிடத்தில் பாஸ்துமஸைப் பற்றி நிந்தித்துரைத்து என்காரியம் கைகூடுமோவென்று நோக்கியதில் என்னுயிருக்கே அபாயம் வந்துவிட்டது. பிறகு என்னுடைய தந்திரங்களினால் அம்மாது சிரோன்மணியின் கோபத்தைத் தணியச்செய்து என் காரியம் நிறைவேற வேறு உபாயங்கள் எடுத்தேன். இமொஜனை நினைக்கிறபோது என்மெய் நடுங்குகிறது. ஐயோ! அவள் என்னை அதிக விசுவாச முள்ளவனென்று நினைத்தாள். நான் அவளுக்குச் செய்த துரோகமோ என்னால் விவரிக்கத் தக்கதல்ல.

இமொஜன்— எனக்கு என்ன துரோகஞ் செய்தனனோ தெரியவில்லை (தனக்குள் சொல்லுகிறாள்.)

விம்பலீன்— என்னால் பொறுக்கமுடியாது. சீக்கிரம் சொல். நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருக்கப்பட்ட காட்டின் மத்தியில் அகப்பட்ட மான்போல் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இயாக்கிமோ. பின்நடந்தவற்றைச் சொல்லுகிறேன். இமோஜனிருந்தால் நான் செய்த குற்றங்களை மன்னிக்கச் சோல்லலாம். எங்கே யிருக்கிறாளோ அறியேன். அடுத்த நாள் ஒரு பீப்பாயில் விலையுயர்ந்த சாமான்களிருக்கிறதென்றும், அவற்றை பாஸ்துமஸ் சக்கரவர்த்திக்கு வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்போகிறதாகவும், ஒரு இரவுமாத்திரம் அவற்றைப் பத்திரமாக வைத்துக்கொள்ளவேணுமென்றும் இமோஜனிடத்தில் கேட்க, தனனுடைய பர்த்தாவுடையது என்று நினைத்ததினால் அம்மகா பதிவிரதை அதைக்காப்பாற்ற தன் கற்பைவேணுமானாலும் அடகு வைக்

கிறேனென்று சொல்லி அதைத்தன் படுக்கை யறையில் வைத்துக் கொண்டாள். ஐயோ! என்மெய் நடுங்குகின்றதே, ஒரு வார்த்தையையா வது சொல்ல என் நாவெழும்பவில்லை. இதுவரையில் இரகசியமாக வைத்திருந்த சங்கதியை இப்பொழுது எவ்விதம் வெளியிடுவேன்? என்மனம் சகிக்கவில்லையே—(சோர்ந்து கீழேவிழுகிருன்.)

இமொஜன்:— (தனக்குள்) துரோகம் இன்னதென்று தெரியவில்லையே என்னமோ சம் செய்தானே. என்னுடைய காப்பை இவன்தான் கொண்டுபோய் விட்டானே.

பாஸ்துமஸ் (தனக்குள் இந்தப்பயல் மோசம் செய்தேனென்கிறான். இதை நம்பி யல்லவோ என்மனைவியை வெட்டச்சொன்னேன். என்னசெய்வேன்? என்னை தெய்வந்தான் காப்பாற்றவேணும்.

ஸிம்பலீன்— கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டுவந்து அவன் முகத்தில் தெளியுங்கள். சங்கதிபூராவும் சொல்லட்டுமென்று சொல்ல கொஞ்சம் தண்ணீர்க் கொண்டுவந்து அவன் முகத்தில் தெளிக்க இயாக்கிமோ மூர்ச்சை தெளிந்தான். அப்பொழுது,

இயாக்கிமோ— நீங்கள் கட்டாயப்படுத்துகிறதினால் நான் சொல்லுகிறேன். மகாரா ஜாவே! நான் சொல்வதைக்கேட்டு துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிதளர்ந்து போகக்கூடாது.

ஸிம்பலீன்— எரிந்துகொண்டிருக்கிற புண்ணில் எண்ணெயை வாரிவிடாதே, சீக்கி ரம் சொல்.

இயாக்கிமோ:- அரசனே! அந்த பீப்பாயில் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களில்லை. என்னு டைய காரியங்கள் நிறைவேற நான்தான் ஒளித்துக்கொண்டிருந்தேன். (இமொஜன் மெய்நடுங்கினது. பாஸ்துமஸுடைய உதடுகள் துடித் தன) நடுராத்திரியில் இமோஜன் அயர்ந்து நித்திரைசெய்கையில் நான் பீப்பாயிலிருந்து வந்து படுக்கையறையின் அடையாளங்களைக் குறித் துக்கொண்டு, பின்பு அப்பதிவிரதை யிடத்திலிருந்து இந்தக்காப்பை யும் எடுத்தேன். (காப்பைக் காட்டுகிறான்)—(இமோஜன் நீயா இம்மோ சம் செய்தாய் என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறாள்) தவிர உடம்பிலுண்டான ஒரு இரகசியமான அடையாளத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு உடனேபோய் பாஸ்துமஸிடத்தில் சொன்னேன். இவற் றைச் சொன்னால் யார்தான் நம்பமாட்டார்கள். ஐயோ! இந்த மகானு பாவன் நான் இமோஜனின் கற்பை நிச்சயமாய் அழித்துவிட்டே னென்று நினைத்தான். உடனே—ஐயோ! என் முன்பாக அவன் நிற்கி றாற்போல் தோன்றுகிறதே—கீழே (விழுகிறான்)

இமொஜன்:— (தனக்குள் சொல்லுகிறாள்) அடா துரோகி! நீ என்னகாரியம் செய்தாய், என் நாதனை கெடுத்துவிட்டாயே! நான் இவரை எப்பொழுது காணப் போகிறேன்? நாதா! என்னை ஏனென்று கேட்கமாட்டாயா! என்ன செய்வேன்? என்று மனங்கலங்கிக்கொண்டு நின்றாள்.

பாஸ்துமஸ்:— [அதிக வீராவேசத்துடன் இயாக்கிமோவுக்கு முன்வந்து சொல்லுகி றான்). நல்லது, இட்டாலியா தேசத்துப்பிசாசே! நீ இவ்விதமாசெய்தாய்

என்னை ஒரு நொடிப்பொழுதில் ஏமாற்றிவிட்டனையே. நல்லது, நான் சொன்னவற்றை எளிதில் நம்பக்கூடிய ஒரு பெரிய முட்டாளாய்விட்டேன். என்னைப்போல் வேறே யாராவது துரோகியும், கொலையாளியுமிருக்கிறார்களா? துரோகிகளுக் குண்டான குணமுழுவதும் என்னிடத்தில் தங்கியிருக்கின்றன. ஏ, நியாயதிபதி! ஒரு துண்டுகயிற்றையாவது, வாளையாவது அல்லது விஷத்தையாவது என்னிடத்தல் தரவேணும்; என்னுயிரை இப்போதே விட்டுவிடுகிறேன். ஏன் தாமதிக்கிறீர்கள்? இவ்விதமான பாவங்களைச்செய்ய என் மனம் எவ்விதம் துணிந்ததோ! ஸிம்பலீன் என்னைக் கண்ட துண்டமாய் வெட்ட கைதேர்ந்த சித்திரவதைக் காரர்களைக் கூப்பிடுங்கள். ஒரு க்ஷணப் பொழுதாவது என்னுயிரை இவ்வுலகத்தில் வைத்திருக்க என்மனமிசையாது. இக்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற நானு உலகத்திலுள்ள பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்யப்போகிறேன். சபையோர்களே! ஏன் வீணுகத் தாமதிக்கிறீர்கள்? சித்திரவதைக்காரர்களைக் கூப்பட்டு சீக்கிரம் என்னைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டச் சொல்லுங்கள். உன்னுடைய புத்திரியாகிய இமொஜனைக்கொன்ற மகாபாவி நான்தான். நான் இன்னுரென்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? மகாதுரோகியாகிய பாஸ்துமஸ் நான்தான்; அவளை என் கையால் கொல்லவில்லை. ஐயோ! இமொஜனை எங்களுடைய விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரனுகிய பிஸாணியோவைக் கொண்டு வெட்டச்சொன்னேன். தருமத்தின் அவாதாரமாயிருந்தனளே; அல்ல, தருமமாகவே யிருந்தாள். அவளுயிரை வாங்க எவ்விதம் என் மனந்துணிந்தது? ஏன் சும்மாவிருக்கிறீர்கள். என்பேரில் எச்சிலைத்துப்புங்கள், கல்லைவிட்டெறியுங்கள், என்னைக்கத்திகளால் வெட்டுங்கள்; என்பேரில் எறியக்கூடாத கத்தியை என்பேரில் போடுங்கள்; வேட்டைநாய்களை விட்டு என்னைக் கடிக்கச்சொல்லுங்கள். என்பேரில் ஒருவராவது இரங்கி நான் சொல்வதைச் செய்யமாட்டீர்களா? என்னசெய்வேன்! நான் கொடியபாவியாய் விட்டேன். இனியாயினும் வொருவரும் பாஸ்துமஸ் லியோநாட்டஸ் துரோகிகளென்று கூப்படுங்கள். ஐயோ! நான்என்னகாரியம் செய்தேன்! நான்துரோகத்தைப்பார்க்கிலும் அதிகக் கொடூரமாயிருக்கிறேனே. ஏ, இமொஜன்! உன்னை நினைக்கிறபோது என்வயிறு கொதிக்கிறதே, உனக்குச் செய்த அநியாயத்துக்கு எவ்விதமான பரிகாரம் செய்யப்போகிறேன்? இமொஜன் என்னை மன்னிக்கவேணும். உன்னை மோக்ஷலோகத்துக்கு அனுப்பின மகாபாவிஇன்னும்உயிருடனிருக்கிறேன்; ஏ இமொஜன்! என்கண்ணே! என்னுயிரே! என் பிராணநாயகி! நான் என்னசெய்வேன்? உன்னை இவ்விதம் கொலைசெய்தேனே. என்னுடம்பு நடுங்குகின்றதே, உன்னைப் பரலோகத்திலாவது காண்பேனே? ஏ, இமொஜன்! இமொஜன்!! இமொஜன்!!! என்று மனங்கலங்கிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது,

இமொஜன்:— என்பிராணநாதா! மனதில் சஞ்சலப்படவேண்டாம். நான் இதோ இருக்கிறேன்; நான் சொல்வதைக் கேட்கவேணும்.

பாஸ்துமஸ்;— (இமொஜன் என்பதை இன்னும் அறியாதவன்) இச்சமயத்தில்தானு நீ என்னுடன் விளையாடுகிருய். வெறுக்கத்தக்க துஷ்டப்பயலே! என்னை

இக்கோலமாக்கிவிட்டாய், உன் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மாவிரு (அவளை ஒரு அடி அடிக்க, இமொஜன் கீழே மூர்ச்சையற்று விழுந்தான்).

பிஸானியோ :- பிரபுக்களே! அவளைக்கைகொடுத்துத் தூக்குங்கள். இவள் என்னுடைய எஜமானியாகிய இமொஜன்: ஏ! பாஸ்துமஸ்! இதுவரையில் நான் இமொஜனைக் கொல்லவில்லை. என் கண்ணியமுள்ள எஜமானியை எடுத்து மூர்ச்சை தெளிவிக்கவேணும்.

ஸிம்பலீன் :— இதென்ன விந்தையாயிருக்கின்றது! உலகந்தான் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறதோ, அல்லது தன்னைத்தான் மறந்துவிட்டதோ. நான் காணுகிறதெல்லாம் அதிக அதிசயமா யிருக்கின்றது.

பாஸ்து :— இது என்ன! எனக்குச் சித்தப்பிரமை எங்கே யிருந்து வந்தது? நான் கனவுதான் காணுகிறேனே.

பிஸானி :— அம்மா! தயவுசெய்து, கண்களைத் திறந்துபார்.

ஸிம்பலீன் — இங்கே நடக்கிறதெல்லாம் உண்மையானல், நான் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கி என்னுயிர் போய்விடும் போல தோன்றுகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

வி. கோபால ஐயங்கார். பி. ஏ.,

NEWS & NOTES.

சமாசாரக் குறிப்பு.

அதிசய வித்தை:—ஒரு மணிக்கு பதினாயிரம் வார்த்தை தந்தி மூலியமாய் பேசக் கண்டுபிடித்து நடந்துவருகிறதாம்.

பெருத்த பனிக்கட்டி:—அன்டார்டிக் சமுத்திரத்தில் 20-மயில் அகலமும் 40-மயில் நிகளமும் 400-அடி உயரமுமுள்ள பனிக்கட்டியை கப்பலாளிகள் கண்டனராம்.

பொன்கம்பி:—உலகத்தை ஒரே குண்டாகச் சுற்றி வளைக்கும்படியான கம்பிக்கு பொன்முலாம் கொடுக்க வேண்டுமானல் அதற்கு பதினாலு அவுன்ஸ் நிறையுள்ள பொன் பிடிக்குமாம்.

வளையும் கல்:—சென்னை டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு திண்டுக்கல்லிலிருந்து எழுதும் ஒருவர் திண்டுக்கல் மலைக்கோட்டையில் வளைக்கும்படி பதமாயிருக்கும் கல்லொன்றைப் பார்த்து வந்ததாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

பிச்சைக்காரனிடமிருந்த பொருள்:—பாரிஸ் நகரத்தில் ஒரு பிச்சைக்காரன் இறந்துபோனன். அவன் படுக்கையின் கிழிந்த பாயிக்கு கீழ் பொன் சவரன்களும் நோட்டுமாகச் சேர்ந்து 8,000 பவுனுக்கு இருந்ததாம்.

பெருத்த கல்லறை:—உலகத்திலுள்ள எல்லா கல்லறைகளைக் காட்டிலும் சீபாஸ் நாட்டின் பைரமிட் கல்லறை மிகப் பெரியதாம். இது 416-அடி உயரமும் 36-ஏக்கர் நிலத்தில் ஏகாண்டமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றதாம்.

மோடார்வண்டி:—குதிரை நீராவி முதலியவைகளின் சகாயமில்லாமல் தானாகவே ஓடும் மோடார் வண்டிகள் என்று சொல்லப்படுவனவைகள் முதல் முதல் பாரிஸ் நகரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது.

ஓர் தைரியமுள்ள ஸ்திரீ:—மத்திய மகாணத்து பிரதான கமிஷனரான கனம் மிஸ்டர் ப்ரேசர் துரையவர்களின் மனைவி சென்றவாரம் வேட்டைக்குத் தனியாகப் போய் ஓர் பெருத்த புலியைச் சுட்டுக் கொன்றனளாம்.

மாதர் பட்டதாரிகள்:—இவ்வருஷம் சர்வகலாசாலை உயர்தரப் பட்டங்களை மூன்று மாதர்கள் பெற்றார்கள். மிஸ் கிருஷ்ணம்மாளும், மிஸ் காரியப்பெட்டும் (Carriapett) M. A. பட்டம் பெற்றார்கள். மிஸஸ். சீனிவாஸா L. T. பட்டம் பெற்றாள்.

பிரவேசப் பரிட்சை:—சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் சென்ற டிசம்பர்மாதம் நடத்திய பிரவேசப்பரீட்சையில் இவ்வருஷம் வடக்கு மலையாளத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்பிள்ளை தேறியிருக்கிறாள். அவள் தீயர்சாதியைச் சேர்ந்தவள். அவளுக்கு நாராயணி என்று பெயர்.

காஞ்சீபுரம் ஹிந்துப் பெண்பிள்ளைப் பாடசாலை:—காஞ்சீபுரத்தில் ஹிந்துப் பெண்பிள்ளைப் பாடசாலை நடக்குந் தருமத்தை ஆறுகாட்டு நாராயணசாமி முதலியார் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அப் பாடசாலையில் சங்கீதப்படிப்பும் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்களாம்.

சென்றவருஷத்து இந்திய (ஸென்ஸஸ்) ஜனத்தொகை:—இக்கணக்கு பூர்த்தியாய் ஆண்பாலர் 14-கோடியே 99-லக்ஷத்து 53-ஆயிரத்து 765-உம், பெண்பாலார் 14-கோடியே 44-லக்ஷத்து 8-ஆயிரத்து 911-உமாக மொத்தம் 29-கோடியே 43-லக்ஷத்து 62-ஆயிரத்து 676 என நிகரமாய்க் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பட்டாபிஷேக கீர்த்தி முத்திரை:—மாட்சிமைத் தங்கிய நமது சக்கிரவர்த்தியவர்களின் மகுடாபிஷேக சமயத்தில் இங்கிலாண்டு வாசிகளனைவரும் ஒன்றுகூடி ஓர் கீர்த்தி முத்திரை (Medal) யைப் பரிசளிக்கப் போகின்றனராம். இம்முத்திரை அதிக சித்திர விசித்திரவேலைப் பாடுகளினாலும், எட்டாவது ஹென்றியவர் பட்டத்திற்குவந்த சமயத்தில் செய்யப்பட்டிருந்ததைப் போலவும் செய்யப்படுமாம்.

ஒரு நிமிஷத்தில் சூரியனுடைய வேலை:—சூரியன் உலகத்தில் உதயமானது முதல் அஸ்தமிக்கிறதற்குள்ளாக நிமிஷம் ஒன்றுக்கு 37,000,000,000-டன் நிறையுள்ள ஜலம் நீராவி ரூபமாகக் கவிரப்படுகிறது. இந்த வெப்பம் ஒரு விநாடிக்குள் 200-மையில் நிகளம் 200-மையில் அகலம் 200-மையில் உயரமுள்ள சீமைக்கரியை (Coal) ஏககாலத்தில் கொளுத்திவிட்டால் எவ்வளவு வெப்பத்தை யுண்டாக்குமோ அவ்வளவிற்கும் சமானமானதாம்.

விலை மதிக்கப்படாத முத்து:—ஆஸ்டிரேலியா தீவுகள் ஒன்றில் முத்து வியாபாரி ஒருவனிடம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று விலைமதிப்பதற்கே முடியாத முத்தொன்று

வந்து சிக்கியிருக்கிறதாம். அந்த முத்து லண்டனுக் கனுப்பப்பட்டால் சக்கிரவர்த்தி முடிசூட்டுக்காலத்துக்கு ஏற்ற ஆபரணங்களில் ஒன்றாகுமென்று சொல்லிக்கொள்ளப் படுகிறது. அந்த முத்து 9000-பவுன் முதல் 15,000 பவுன்வரை விலைபெறும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது.

மஞ்சள் நதி:—இது சீனாவிலிருக்கிறது. இதற்கு "சீனாவின் சஞ்சலம்" என்று மறு பெயர். இதிலடிக்கடி வெள்ளப் பிரவாக முண்டாவது வழக்கமாம். இது சுமார் 22 தடவை தன்வழி மாறி பாய்ந் தோடியபடி 100 வருடத்துக்கு முன் விழுந்த முகத்து வாரத்துக்கும் தற்காலம் விழு முகத்துவாரத்துக்கும் 600 மைலுக் கதிகமா யிருப்பதாக வும் வெள்ளப்பிரவாக முண்டாகும் ஒவ்வொரு தடைவையும் ஒரு கோடியே 10 இலட் சம்பேர் சேதமாகி யிருப்பதாகவும் தெரிகிறது.

சிலோனில் விக்டோரியா ஞாபகச் சின்னம்:—பம்பாயில் லார்டு நார்த் கோட் டின் பிரேரேபணையை யனுசரித்து எப்படி விக்டோரியா ஞாபகச் சின்னமாகக் குரு டர்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் வைக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே மாதிரி சிலோனிலும் விக்டோரியா ஞாபகச் சின்னமாகக் கண் தெரியாதவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம் வைக்கப்படலாமென்று சிலோன் கவர்னரின் மனைவியாராகிய லேடி ரிட்ஜ்வே அபிப்பிராயங் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அற்புத வண்டி:—பெல்ஜியம் தேசத்து அரசர் சுமார் 10,000 பவுன் செலவு செய்து தானாகவே செல்லும்படியான மோடார்கார் (கீராவியந்திரச் சகாயமில்லாததும் ரப்பர் சூத்திரத்தினால் செய்யப்பட்டதும்) என்றதை தயார் செய்திருக்கின்றனராம்; அதில் யாராகிலும் வந்தால் பகிரங்கமாக பேட்டி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பக்குவங்க ளுடன் கூடிய ஒரு அறையும் சையாக்கிருகம் ஒன்றும் உடை தரித்துக்கொள்ளும் அறை யும், ஸ்நானபானாதிகளுக்கு ஓர் அறையும், வேலைக்காரர்களிருக்க ஓர் அறையும், ஏற் பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றதாம்.

லண்டனிலுள்ள வெளியூரார் மொத்தம் 135-ஆயிரம் பேருள், ருஷியர் மாத்திரம் 38-ஆயிரம் பேர். தற்கால ஜகதாம்புஜமாகிய லண்டன்நகரத்தாருள் மதபோதகர் 5,000; வைத்தியர்கள் 5,000; லாயர்கள் 6,000; லாகிளர்க்குகள் 9,570; உபாத்தியாயர்கள் 8,000; உபாத்திச்சிமார் 20,000; பத்திராசிரியர்களும் நூலாசிரியர்களும் 4,000; நாடகக் காரர்கள் 2,234; நாடகக் காரிகள் 29,000; பிரயாண வியாபாரிகள் 16,000; இஞ்சின் டிரைவர்களும் கார்டுகளும் 7,600; ஜட்காக்காரர்கள் 76,000; டிராம் டிரைவர்களும் கண்டக்டர்களும் 3,700; தாதிப்பெண்கள் 7,600.

மகுடாபிஷேகத்திற்குப் போகும் இந்திய மன்னர்கள்:—லண்டன் நகரத்தில் நடக் கப்போகும் மகுடாபிஷேக மகோற்சவத்திற்காக குவாலியர் மகாராஜாவும், கொல்ஹா பூர் மகாராஜாவும், ஜெயபூர் ராஜாவும், இடார் ஆண்டி பாவல்பூர் மகாராஜாக்களும், ஹிஸ் ஹைனஸ் ஸர் நிருபேந்திரா நாராயணப்ப பகதூர், குச்பிகார மகாராஜா அவர்களும் லண்டன் நகரத்திற்குப் போகின்றனர்; இவர்களில் குச்பிகார் மகாராஜா சக்கிரவர்த்தி அவர்களின் மெய்காப்புத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சென்னையிலிருந்து ராஜா சர் சவலை இராமசுவாமி முதலியாரவர்களும் போபிலி மகாராஜா அவர்களும் போ வார்கள்.

லண்டன் கவுண்டி.

சென்ற 1801 ஆம் வருஷம் 9½ லக்ஷமாயிருந்த ஜனத்தொகை சென்ற வருஷத்தில் 45⅓ லக்ஷமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற 10-வருஷ காலத்தில் 3-லக்ஷம் ஜனம் விருத்தியெனவும் மரணத்துக்கு மேற்பட 5-லக்ஷம் ஜனனமாகிய தெனவும், சுமார் 2-லக்ஷம்பேர் வலசை போனுர்களெனவும் ஏற்படுகிறது. லண்டனில் ஆண்பாலாரைப்பார்க்கிலும் பெண்பாலாரில் 2½-லக்ஷம் பேர் அதிகமா யிருக்கிறார்கள். விவாகமாகாத ஆண்மக்கள் 10-லக்ஷம் பேரும், பெண்மக்கள் 14-லக்ஷம் பேரும் இருப்பதோடு புருஷரை யிழந்த ஸ்திரீகள் 2-லக்ஷம் பேர்.

பாங்குவெடிங் ஹால் ஸங்கீத ஸாஹித்யக் கச்சேரி:—இம்மாதத்தில் நடந்த ஸங்கீத நிபுணியாகிய மிஸ் வான்கேஸல் கேட்கக் கேட்கத் தெவிட்டாத இனிய கீத ரசம் பெருகத் தனிப் பிடிவில் இரட்டொலியைக் காட்டிக் கல்லுங் கசிந்துருகும்படி யிசைக்கச் சபையார் அற்புதம் அற்புதமென வியந்து பெருங் கரகோஷம் செய்தனராம். ஸாஹித்ய வித்வமணியாகிய மிஸஸ் விண்டர்பாதத்தின் ஸ்ரீ கண்டசுகமும் அவ்வாறே மெச்சப்பட்டது. மிஸ் டிரொஜேரியோ பையானேக் கருவி யிசைத்தவாறும், மிஸ்டர் கிங் பாட்டிசைத்தவாறும் தேன்மாரி பொழிந்ததுபோ லிருந்தன. இக்கச்சேரித் தலைவியாக விளங்கினவர் கர்னல் வான்கேஸலின் செல்வமகள்.

டில்லியில் பட்டாபிஷேக மகோற்சவம்:—மாட்சிமைத்தங்கிய நமது எட்வர்ட் மகாராஜா அவர்கள் பட்டாபிஷேக மஹோற்சவக் கொண்டாட்டம் வருகிற ஜனவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் நடத்தப்படும். இக்கொண்டாட்டம் மகோற்சவத்திற் பட்டதாரிகளான சுமார் 80 இந்திய அரசர்களும், சென்னை பம்பாய் வங்காள கவர்னர்களும், ஆங்காங்கு கவர்ன்மெண்டாரில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஏஜெண்டுகளும், கென்னுட்கோமகனும் வந்து சேர்வார்களாம். இவர்கள் தங்குவதற்காகச் சகலவிதமான ஏற்பாடுகளும் இப்பொழுது முதல்கொண்டே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகின்றனவாம். நமது ராஜப்பிரதிநிதியவர்கள், சுமார் 15 தினங்களுக்கு முன்னதாகவே அங்கு சென்று, சகல அதிகாரத்தையும் தம்முடைய கைவசத்தின் கீழ் வைத்துக்கொண்டு பட்டாபிஷேக மகோற்சவ வைபவத்தை வெகு விமரிசையாக நடத்தப்போகின்றனராம். டில்லி நகரத்தைச் சுற்றி சுமார் 5 மயில் விஸ்தீரணத்திற்கு ஆங்காங்கு சிருங்காரச்சோலைகளும், அழகிய கூடாரங்களும், வெகு பக்குவமாக நியமிக்கப்படும். ராஜாக்களும் பெருத்த உத்தியோகஸ்தரும் இந்த கூடாரங்களிலும் பங்களாக் களிலும் தங்குவதற்கு சகலமும் ஆயத்தம் செய்யப்படும். அம்மகோற்சவ சமயத்தில் தெருக்கள்தோறும் இருப்புப் பாதைகளும் நீராவி வண்டிகளும் ஓடும். மூலைக்குமூலை, கூடாரத்திற்குக் கூடாரம், தந்தி, டெலிபோன் கம்பிகளும், போலீஸ் பந்தோபஸ்துகளும், சரிவர யேற்பாடு செய்யப்படும். இந்த உற்சவக்கொண்டாட்டம் சுமார் 15 நாட்களுக்குக் குறையாமல் நடத்தப்படும். இதற்கு அந்த நகரத்து ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் வீடுகளை வாடகைக்கு விடுகின்றனர். இதற்குமுன் வாடகைக்கு இருந்தவர்களுக்கு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்து காலிசெய்ய எச்சரிக்கைக் கொடுத்திருக்கின்றனராம். டில்லி நகரத்தில், ஓர் பெருத்த பங்களா 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஓர் மகாராஜாவினுல் வாடகைக்கு இப்பொழுதே வாங்கப்பட்டிருக்கின்றதாம.

கவர்னர் விருந்து.

மார்ச்சுயீ 22வ நமது லார்ட் ஆண்டில் இட்டுக் களித்த இவ்விருந்துக்கு வந்திருந்த சிறுவர் 9,000-பேர். இவர்கள் பயிலும் பாடசாலைகளின் தொகை 214. அடையாறு,

பிரம்பூர், சேத்துப்பட்டு, கிண்டி முதலிய தூரமான இடங்களிலிருந்தும் சிறுவர்கள் வந்தார்கள். 1876-ஆம் வருஷம் இப்போது மஹாராஜ சக்கிரவர்த்தியாய் அப்போது வேல்ஸிளவரசரா யிருந்த எட்வர்டு மன்னர் விஜயம்செய்தகாலையில், பள்ளிக்கூடச் சிறுவர் கூட்டமொன்று சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னாவது பின்னாவது இம்மாதிரிச் சிறுவர் பெருங் கூட்டஞ் சேர்ந்ததாக ஏற்படவில்லை. 1876-ஆம் வருஷத்திய கூட்டத்திலுங் கூட விருந்திட்டது கிடையாது. ஆகவே, இது நமது கவர்னரவர்களின் புதினங்களி லொன்றாகும். பாடசாலைகளிலுள்ள சிறுவர்களுள் ஹெட்மாஸ்டர்களைக் கொண்டு, 7-க்குமேல் 12-க்குட்பட்ட வயதுப் பிள்ளைகளைமாத்திரம் பொறுக்கியெடுத்து, 25-பேருக்கு ஒரு வகுப்பாகக்கொண்டு, ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரைத் தலைவராக நியமித்து கவர்ன்மெண் டவுசுக்குக் கொண்டுவந்து, பாடசாலை பெயர்களைக் கொடிகளில் தீட்டி, அந்தந்தப் பாடசாலைக் கொடியின் கீழ் அந்தந்தச் சிறுவரை வெயிலில் நிறுத்திவைக்கலாயிற்று. பகல் $2\frac{1}{2}$-மணிக்கு ஒவ்வொரு சிறுவன் கையிலும் ஒவ்வொரு மிட்டாய் பழம் வைத்துக் கட்டிய பொட்டலந் தரப்பட்டது. இச் சிறுவர் கொண்டாட்டத்தைக் கவனித்துக் களிக்க லார்ட் ஆம்டில் தமது லேடி சகிதமாய் இடையிடையே சிறுவர் அணிகளுக்குள் நுழைந்து பார்த்துவந்தபோ தெழுந்த சிறுவர் கொண்டாட்டக் கூச்சலும் வந்தனோபசார ஓசையும் நம் சென்னைத் தலைவர்களுக்கு வெகு சந்தோஷத்தை விளைத்தன. கூடியிருந்த சிறுவர்களுள் சிறுவர்களுக்காக அஹஸ்யங்கள், நொடிப்புகள், ராட்டினச் சுற்றுகள் இவை செய்துவைக்கப்பட்டன. அப்பால் வேடிக்கைத்தாவைச் சுற்றிலும் சிறுவர் நின்று கண்டுகளிக்கும்படி பாடிகார்டு சங்கீத சகிதச்சவாரி யாட்டங் காண்பிக்கப்பட்டது. இதற்குள்ளாகப் பொழுது சாயுங்காலமாய், சிறுவர்க ளெல்லாரும் நமது கவர்னரவர்களிருந்த வழியே வரிசையாக விடைபெற்றுப் போனபோது மறுபடியும் ஒவ்வொருவருக்கும் பிஸ்கூத் வைத்துக் கட்டிய ஒவ்வொரு பொட்லம் தரப்பட்டது. மெஸஸ் வீல் அன்டு கிளீன் வகை மிஸ்டர் பர்க்கு இக்கொண்டாட்டக் காட்சியின் தக்ஷணப் புகையுருவப் படங்களைத் தயாரித்தார்.

சென்னை வீல் அண்டு கிளீன் கம்பெனியார் பிரசுரித்த சென்னையிலுள்ள 24 காட்சிகள்.

இது நமக்கு மேற்கூறிய கம்பெனியாரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சென்னைத் துறைமுகம், பிரஸிடென்சி போஸ்ட் ஆபீஸ், சென்னை பீச், பேரி கம்பனியிலிருந்து எஸ்பளனேட் ரோடிலுள்ள காட்சிகள், செண்ட் ஜார்ஜு கோட்டையின் அற்புதகாட்சி, விசித்திர கட்டிடமாகிய ஐகோர்ட், மதிராஸ் செண்டிரல் ஸ்டேஷன் (சென்னை இருப்புப்பாதை) விக்டோரியாஹால், கவர்ன்மெண்டு மாளிகை, செனட் அவுஸ், சேபாக்கம் அரமனை, மதிராஸ்கிளப், சென்னை சமுத்திரக்கரை, சென்னை ஜிம்கானா, அடையார் மாதர்கள் சங்கம், கூவம் நதி, மியூஜியம், கானிமாரா புஸ்தகசாலை, பரங்கிமலை முதலிய அற்புதகாட்சிகளும் சென்னை மவுண்ட்ரோடிலுள்ள பற்பல வியாபார கம்பெனிகளின் கட்டிடங்களும் வெகு அழகாக அச்சடித்து பைண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளின் மொத்தம் 24. விலையோ ஒன்றரை ரூபாய், சென்னையிலுள்ள கட்டிடங்களைப்பார்த்திராதவர்கள் இதை அவசியம் விலைக்குப் பெற்றுபார்த்து களி கூறலாம். இவைகள் வீல் அண்டு கிளீன் கம்பெனியாரிடத்திலும் நமது ஆபீசிலும் விலைக்கு கிடைக்கும்.

RIPON TAMIL POCKET ALMANAC.

* சுபகிருது வருஷத்திய ரிப்பன் மணிமினிட் தமிழ் பாக்கெட் பஞ்சாங்கம்.

இதில் வழக்கம்போலில்லாமல் ஸ்பெஷலாய் வீல் அண்டு கிளீன் கம்பெனியாரால் செய்யப்பட்ட வெகு நேர்த்தியான லார்ட் ரிப்பன் உருவப்படமும், ஒவ்வொரு தினத்திற்கும் முழுப்பக்கமும், இன்னும் வேண்டிய சகல சமாச்சாரங்களும் திதி, நக்ஷத்திரம், முதலியவைகள் சரியாய் கணிக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இது மேலும் சென்றவருடத்திய பஞ்சாங்கத்தைப் பார்க்கிலும் இருமடங்கு பெரியதாயு மிருக்கிறது.

* இதன் விலை அணா 6. தபால் சார்ஜ் அணா 1. கூடி பென்சலுடன் பைவைத்தது அணா 10.

வேண்டுவோர் ரிப்பின்பிரஸ் சொந்தக்காரருக்கு எழுதிக்கொள்ள வேண்டும்.

POSTAL NOTICE.

தபால் விளம்பரம்.

"1902-ஞு எப்பிரல்மீ 1உயிலும் அதற்குப்பின் தேதிகளிலும் 5-ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் செய்யப்படும் (உள்நாட்டு) மணியார்டர்களுக்கு, கமிஷன் 2-அணுவிற்கு பதிலாக, ஒரு அணு வாங்கப்படும். 5-ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருக்கிற துகைகளடங்கிய மணியாடர்களின் கமிஷன் இப்பொழுது வழக்கப்பிரகாரம் வாங்கப்படுகிற துகைதான்.

2. மேற்கூறிய அல்லது அதற்கு பிந்திய தேதிகள்முதல் 5-ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற துகைகளையுடைய் வாலியுபேயபில் உருபடிகளின் சார்ஜ் 2-அணுவுக்கு பதிலாக ஒரு அணுவாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வசூல்செய்யப்படும் துகை 5-ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருந்தால் வழக்கப்பிரகாரம் இப்பொழுது வாங்கப்படுகிற பிரகாரம் சார்ஜ் செய்யப்படும்."

இவ்விதம் மிஸ்டர் எ. யூ. பான்ஷா அவர்கள் இந்திய ஜனங்களுக்கு சகாயம் செய்தது மிக நலமேயாம்.

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருதவசனம்.

இப்பெயருள்ள (புண்டலீகர், ஜயதேவர், துளசிதாசர், நாமதேவர் முதலிய) 82-பக்தர்களின் சரித்திரமடங்கிய ஒருபுத்தகம் சுலபமான தமிழ் வசனநடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இதன் விலை ரூபா 3-0-0. வி. பி. போஸ்டில் ரூபா 3-6-0. மேற்படிக்கு 4-0-0 ரூபா.

வேதவியாஸ முநிவரருளிய பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய

ஸ்ரீ சைவபுராணமென்னும்

ஸ்ரீ சிவமஹா புராணம்.

விலை ரூபா 5.

(தமிழ் வசனம் 48 படங்களுடையது.)

இந்நூல் தமிழ் கற்றோர்க் குபயோகமாகும்படி சமஸ்கிருதபாஷையிலிருந்து எளிய தமிழ் வசனநடையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதில்,

78 அத்தியாயங்கள் கொண்ட ஞானசம்ஹிதை.
64 அத்தியாயங்கள் கொண்ட தர்மசம்ஹிதை.
13 அத்தியாயங்கள் கொண்ட கைலாயசம்ஹிதை.
57 அத்தியாயங்கள் கொண்ட சநத்குமாரசம்ஹிதை.
60 அத்தியாயங்கள் கொண்ட வாயுசம்ஹிதை.
16 அத்தியாயங்கள் கொண்ட வித்யேஸ்வரசம்ஹிதை.

ஆக 288 அத்தியாயங்கள் கொண்ட ஆறு சம்ஹிதைக ளடங்கியுள்ளன. இப்புத்தகம் ராயல் 8 பேஜ் அளவில் 900 பக்கங்களுக்கு மேலுள்ளது.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்.

விலை ரூபா 4.

இந்நூலில் ஷட்ஸாஸ்திர முணர்ந்தவரும் அற்புத பிரஹ்ம நிஷ்டருமாகிய மஹாத்மா ஸ்ரீநிச்சலதாஸரவர்கள் ஜீவர்கள் பேரில் கருணைகூர்ந்து, வியாகரண நியாயவைசேஷிக மீமாம்ஸா வேதாந்த முதலிய பல நூல்களை நுண்ணிய அறிவோடு பலகாலும் பயின் றுணர்தற்கரிய சித்தாந்தங்களை மந்தரும் எளிதி லுணருமாறு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் காட்டியிருக்கின்றனர். இவ்வரிய நூலில் பிரமாணங்கள் ஆறும், அவற்றில் மதவாதிகளின் அபிப்பிராயம் சித்தாந்தகொள்கை முதலியனவும், அத்தியாசலக்ஷணங்களும், அவற்றின் மதபேத சித்தாந்த முதலியனவும், வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் பல நூலாசிரியர் அபிப்பிராயமும், அவற்றிற்கு ஒரே அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தில் தாற்பரிய முண்மையும் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலையும் இதற்குமுன் இந்நூலாசிரியராற் செய்யப்பட்ட விசாரசாகரநூலையும் கற்போர், நியாயவைசேஷிக சித்தாந்தங்களையும், சூத்திரம் பாஷியம் அவற்றின் வியாக்கியானங்கள் என்பன முதலாக இற்றைவரையுமுள்ள எல்லா அத்வைத நூல்களையும் நன்குணர்ந்தவராவர்.

இத்தகைய பெருமை பொருந்திய நூல் ஹிந்திபாஷையி லிருத்தல்பற்றி அதனைத் தமிழ்நாட்டாருக்குப் குபயோகமாக்குவான் கருதி விசாரசந்திரோதயம், தர்க்க கௌமுதி, ஹடயோகப்பிரதீபிகை முதலிய நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாசிரியராகிய தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமத் வே-தூப்புல்ஸ்வாமி ராஜு அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர்.

☞ இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் பின் வருமிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:
ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 273, தம்புசெட்டிவீதி, சென்னை.

Printed at:—The 'Ripon Press' Madras & Published by C. S. Ramaswamy Aiyar Triplicane, Madras.